

مقام زن در اسلام

مجله اسلامیک ریویو در شماره ۲، مورخ آوریل ۶۷ چنین منویسه:

مقام و نقش زن در اسلام از نظر فریبان بطور کلی سوء تعبیر شده ولی مقاله ای که بقلم «پاتریسیا دوژو» PatriciadeJoux در روزنامه «تایمز لندن» مورخ ۱۵ فوریه ۶۷ درج شده در این موضوع نظریه استثنائی را نشان میدهد و نویسنده مقاله پدرش خاطر نشان میسازد که:

و بسیاری از معایب را که از جهت سوء رفتار درباره زنان به اسلام نسبت داده اند ناشی از عادات است نه مذهب.

مجله مزبور اضافتی کند که بدینسانه حتی بعضی از مسلمانان در فرق گذشته بین عادات (بطوریکه در برخی از کشورهای اسلامی دیده می شود) و بین مقررات مشخصی بی اطلاع هستند.

در این مقاله بطور مفروض وضع و مقام زن در جامعه مسیحی و سایر جوامع مذهبی جهان از قبیل یهودیت و آیین هندو بودا و سیک تشریح شده و با وضع زنان در کشورهای اسلامی مقایسه گردیده است آنچه راجع به مقام زن در اسلام در آن مقاله نگاشته شده بدینترتیب است:

وضع اسلام در مورد زن از این لحاظ جالب است که اسلام در ۱۴۰۰ سال پیش برای زنان حقوقی تثبیت کرده که زنان انگلستان فقط در نیمه اول قرن بیستم بر سیه طریحیکه در پارلمان تصویب رسید از آن برخوردار شدند.

بسیاری از ناروا توها یکه در رفتار بعضی از مسلمانان نسبت به زنان دیده میشود مربوط به عادات است و به مذهب ربطی ندارد.

اصلاحات «محمد ص» از این جهت قابل توجه و موقر تلقی میشود که در برابر وضع اندکبار زندگانی زنانیکه در میان قبائل جنگجوی بیابانی زندگی میکردند و بدلیل اینکه هیچوقت در پیدان جنگ کاری از آنها ساخته نیست دختران را زنده بگور میکنند صورت گرفت.

اجازه داشتن چهار زن مشروع برای مرد بحفظ اخلاقیات عصر حاضر کمک میکند و اسلام نظامی برای وسامت خانوادها وضع کرده تا بوسیله آن بسیاری از زنان بیوما یکه شوهر انان در جنگ از بین بر رفته اند سرپرست داشته باشند.

اکثر مسلمانان دارای یک زن هستند و بسیاری از دولتها مقرراتی وضع کرده اند که اگر مرد نتواند در میان زنان متعددش عدالت برقرار کند از تعدد زوجات محروم خواهد بود.

ازدواج در اسلام بکنوع قرارداد بین زن و شوهر است که منوط به رعایت طرفین میباشد و بهر حال زن حق دارد هنگام ازدواج هر نوع شرطی را در قرارداد زنانشونی بکنجد.

عمیبا کار در مورد زنان مسلمان بیشتر ناشی از نقض تعلیم و تربیت ایشان است نه اینکه در حقوقی که به آنها داده شده نقصی وجود داشته باشد.

زن مسلمان با مرد غیر مسلمان حق ندارد ازدواج کند.

ولی زنها حق دارند پسران را تا سن هفت سالگی حیانت و سرپرستی کنند و همچنین حق دارند دختران را تا وقتی که به سن ازدواج برسند تحت سرپرستی خود نگاهدارند (۱)

مطابق قانونی که سابقاً در انگلستان رائج بود هر پدری میتواندست کودکی را از مادرش بگیرد و به سرپرستی که خودش شایسته میدانند بسیار دوام دارد بهرچو چه حق نداشت که از وضع کودکش مطلع باشد.

در اسلام هر زنی خود بخود از اثر بی پدر و مادر و از اثر بی شوهرش سهمی می برد و میتواند از دارائی خودش مستقلاً استفاده کند و آنرا بر مصرفی که بخواهد برساند و این حقی است که

فقط در همین اواخر به زنان انگلیسی داده شد. و نیز زن حق دارد که معارف و علوم مذهبی را کسب کند و میتواند برای زنان در موقع سازمانت کند و تشرفات مذهبی را برگزار نماید. زنان می توانند در اجتماع مسجد شرکت کنند و در محوطه مخصوص پا پشت سر مردان به نماز بایستند.

۱. آنچه در این مقاله درباره حق سرپرستی مادران ذکر شده مطابق عقیده جمعی از دانشمندان اسلام است و ولی جمع دیگری معتقدند حق سرپرستی مادر در مورد دختران تا سن هفت سالگی است و در مورد پسران تا سن دوسالگی است که دوران شهرخوارگی میباشد.

(مکتب اسلام)

چهار دستور مهم برای تربیت فرزندان

پیشمر اکرم بفرماید:

بِسْمِ اللّٰهِ مِنَ اعَانِ وَلَدِهِ عَلِيٌّ بَرَّهُ ، قَالَ قَاتِ كَيْفَ يَعْنِيهِ عَلِيٌّ بَرَّهُ

قَالَ نَقِيلُ مَيْسُورَهُ وَنَجَازُ عَنْ مَعْسُورَهُ وَلَا يَرْهَقُهُ وَلَا يَخْرُقُ بِهِ

پیشمر اکرم فرمود: «خدا رحمت کند کسی را که به فرزند خود در انجام کارهای نیکه کمک کند پرسیدند فرزند خود را چگونه در نیک کاری

نماید حضرت در جواب چهار دستور بیان فرمود: آنچه را که فرزند قدرت بآن داشته و عمل نموده از او قبول کند و عملی را که فرزند قدرت انجام آنرا ندارد

از او نخواهد، او را طلبی و گناه وارد نکند؛ و با او دروغ نگوید،

کافی ج ۶ ص ۵۰